

המלחמה גרמה לברי רוזנברג
לעזוב תפקיד בכיר בבנק
לטובת חיבור לחקלאים
עניין אישי, רבקי גולדפינגר

כך תצלו את התפריט
הכפול של שבת: חג
אביגיל מייזליק

צילום: שלומי יוסף

"אם רונן בר דואג לשוב"נ, שיניח את המפתחות וילך"

הוויתור על המודיעין האנושי, אפס הניסיון
בעבודת שטח, חוסר ההבנה מי הוא חמאס
וההחלטה הקטסטרופלית בליל 7.10: יזהר
דוד, לשעבר בכיר בשב"כ, לא עושה הנחות
לראשי השב"כ רונן בר ונדב ארגמן, שלדבריו
"שינו את הארגון בצורה יהירה וטיפשית"

הדס צורי

להיות איתך זה לרצות את האינסוף

איך אשתך יכולה להיות רגועה כשהיא גוועת ברעב ואתה יושב בנחת שבע?

וכל דבר אפשרי בקשר שלנו? אמיר ממש התעצבן.

"רגע, צריך להבין את הדקות שיש פה. כשאתה השגת את אפרת והתחתנתם, מבחינתך, אתה נרגעת, קיבלת את שלך ואתה לא צריך יותר לחפש את אבדתך.

כל המחאות של אפרת, כולל זה שהיא עוזבת את הבית לחברה שלה, זה מעין ניסיון נואש להחזיר אותך לאותה תחושה שאתה מחפש את אבדתך.

היא זוכרת נפשית שאז סיפקת לה מענה לחיסרון והיא מנסה לשחזר את זה...."

"את רצינית? למה שהיא תעשה את זה?" שאל אמיר.

"לאשה אין תחושה טבעית של ביחד בקשר הזוגי, היא מרגישה באופן טבעי נפרדת והיא צריכה את הנוכחות שלך.

כשאתם ביחד בקשר הזוגי ואתה כבר קיבלת מענה לצורך שלך והיא נשארת ככה חסרה, היא בעצם גוועת ברעב בזמן שאתה שבע."

"אז מה עושים?" שאלה אפרת. "העבודה צריכה להיות משני כיוונים;

אמיר, אתה צריך קודם כל ללמוד לחזור לאותה תחושת חיסרון שהרגשת שאיבדת את אבדתך וללמוד לפתח רגישות והתכווננות לנקודת החיסרון של אפרת.

אפרת, את צריכה ללמוד להכיר את נקודת החיסרון שלך ולדעת איך לתקשר אותה בצורה נכונה. לא דרך האשמות או מחאות אלא על ידי תקשורת נכונה של נקודת ההזדקקות הזו.

העבודה המשותפת תאפשר לקשר זוגי שעובד נכון ושני בני הזוג מרגישים בו מלאים ורגועים."

כל הפרטים שונו למען שמירת הפרטיות

"אז למה אני לא מרגישה את זה? אני מרגישה כל כך בודדה בקשר הזה."

"רגע, בואי נסכם קודם את הצד שלו. הוא מבחינתו מחזיק אותך איתו בנפש כל הזמן, גם אם הוא לא אומר את זה ולא רואה אותך אפילו. אתם מבחינתו ביחד והוא לא צריך לחפש הוכחות לזה."

"זה הופך את ההתנהגות שלו למאוד הגיונית וברורה", אמרה אפרת.

"אפרת, כשאמיר הכיר אותך, ברגע שהוא רצה אותך מיד נענית לו?" שאלתי.

"נראה לך? רציתי לדעת שהוא רציני, שהוא באמת רוצה אותי", ענתה.

"איך באמת ידעת שהוא באמת רוצה אותך?" שאלתי.

"הוא היה מאוד רגיש ומדויק אליי, כל הזמן דאג לי והתייחס אליי בלי סוף. הרגשתי כמה אני חסרה לו כשאני לא נמצאת."

"בדיוק, המילוי של האשה בקשר הזוגי לא מתרחש בצורה קווית כמו אצל הגבר, אלא בפולסים מחזוריים. את זיהית שאמיר יכול למלא לך את נקודות החיסרון, שיש לו את היכולת הזאת ובגלל זה הסכמת לחיזוריו."

"נראה לי שהחיזורים האלה נפסקו ברגע שהתחתנו", רטנה.

"מה? איך את יכולה להגיד את זה? מי יוזם את כל המסעדות, מלונות

"אפרת, אני באמת לא מבין מה הבעיה שלך. אין לי שום דרישות ממך ואני לא בא אליך בשום טענות, אני פשוט שמח ומרוצה מזה שאנחנו ביחד. למה את לא יכולה גם להרגיש ככה?" התעצבן אמיר.

"כי זה לא מה שאני צריכה, למה אתה לא מבין את זה? אני שמחה שאנחנו ביחד אבל אני לא מרגישה ביחד רק מעצם העובדה שאנחנו ביחד. אפילו, אני מרגישה הרבה פעמים מנוצלת", ענתה.

"מנוצלת? אני לא מבקש ממך כלום ואני מפרפר והופך עולמות עבורך ואת זו שמרגישה מנוצלת? זה פשוט מרגיש שבשביל להיות איתך צריך לרצות את האינסוף. את לעולם לא מרוצה ואני גם לא רואה שום עתיד אחר באופק", אמיר ממש התעצבן.

"בואו רגע ננסה להתבונן על המבנה הנפשי הכללי של הגבר והאשה, על פי רוב, ומזה ננסה להבין בצורה ברורה יותר את הצרכים הנפשיים בקשר הזוגי.

אמיר, כשאתה ואפרת רבים ואז אפרת הולכת לישון אצל חברה שלה, איך אתה מרגיש?" שאלתי.

"אני מרגיש בלעדיה חצי בן אדם ואני לא מבין למה היא מתעללת בי ככה, אני מרגיש שלא בא לי לעשות כלום כשהיא ככה נוטשת אותי", ענה אמיר.

"ואיך אתה מרגיש כשאפרת איתך ושמחה בקשר שלכם?" שאלתי.

"אני מרגיש שאני מתמלא בחיות, יש לי כוחות לעשות דברים", ענה.

"אפרת, מה שהניע את אמיר זו תחושת חיסרון מאוד קשה וכשהוא מצא אותך, הוא הרגיש שהוא מצא את אבדתו ותחושת החיסרון הזו נעלמה.

זה גורם לו להירגע ומאפשר לו להרגיש שיש לו ביטחון בקשר והוא יכול לבנות את הבית."

ידידיה מאיר
yedidyameir@gmail.com

יומי

כל סיום מסכת הוא סיפור, אבל יש סיפורים מיוחדים. למשל זה של מוטי וידר

הקשיים שעומדים בפני אלה שעד היום לימוד התורה צרוב בנשמתם כשילון. כישלון שהתחיל בילדות בבית הספר, המשיך בשיבה, ומשם אל החיים הבוגרים. אלה, כמוני, שתמיד התחילו ולא סיימו. מה תקע אותם? למה זה לא התרומם? איך הופכים את הלימוד היומי, לראשונה בחיים, לחוויה של הצלחה ושל שמחה? וכן: גם איך משאירים אותך בפנים, אחרי ששוב נפלת? לא אכנס עכשיו לפירוט כל העזרים והפיצ'רים שפותחו (ושעדיין מפותחים, אני זוכה להיות חלק מהצוות), אבל בשורה התחתונה אפשר לומר כך: חוץ מללמוד במקומך, אפליקציית "יומי" עושה הכול. אבל בשביל זה צריך קודם כול לעשות דבר קטן: להוריד את האפליקציה. פתחו לי פתח בגוגל פליי ואפתח לכם פתח כפתחו של אולם.

5 ובחזרה למכתב של מוטי וידר: "ניצן, לוחם בפלגה של אלישיב הי"ד, סיפר באוזניו איך אלישיב הקפיד על לימוד יומי - גם במצבים לא קלים. לפני הכניסה הקרקעית ללבנון, אלישיב וניצן קיבלו משימה משותפת סמוך לגבול, כהכנה לכניסה הקרקעית. ניצן תיאר איך אלישיב ביצע את המשימה ביסודיות ובמקצועיות, ואיך הקפיד ללמוד בכל יום מתוך ספרי הלימוד שלקח איתו ('מסילת ישרים', 'אורות התשובה' ועוד).

לאחר הכניסה הקרקעית, בליל ראש השנה, הם שהו יחד במאורן א'ראס, במבנה שהיה בקו המגע מול חיזבאללה. לכן הם הקפידו מאוד לא להשמיע רעש ולא להדליק אור. הם השאירו רק אור קטן בחדר פנימי למקרה הצורך. ולאלישיב היה צורך... ניצן סיפר איך בזמן שהחבר'ה סידרו לעצמם פינה לשינה או שתו קפה שחור, אלישיב התקרב למנורה, הוציא מחזור והתפלל תפילת ראש השנה. לאחר שסיים להתפלל, הוציא אלישיב את ספרי הלימוד שלו ולמד מהם. חברים מהפלגה תיארו זאת ואמרו שהם הרגישו שיש איתם איש קדוש... שבועיים לאחר מכן, בערב סוכות, נהרג אלישיב בעת התקפה על מעוז חיזבאללה בכפר עיתא א'שעב".

6 "בחג חנוכה האחרון", מספר מוטי, "התקיימו שיעורים מיוחדים בכולל בוקר בבית הכנסת 'שערי החומה' הסמוך לביתנו בשכונת חומת שמואל (הר חומה) בירושלים. האחראי על הכולל ביקש שאבחר שיעור אחד שיוקדש לעילוי נשמתו של אלישיב, ובחרתי בשיעור הדף היומי. הוא הפנה את תשומת ליבי לכך שיש שיעורים מיוחדים לכבוד החג. 'נכון', ענית, 'אבל אלישיב היה כזה שלא בחר בדברים המיוחדים ויוצאי הדופן. אלישיב היה מיוחד בדברים הקבועים, השגרתיים, שאותם עשה בחריצות ובמקצועיות'. למחרת סיפר לי האחראי ששיעור הדף היומי באותו יום היה מיוחד מאוד, ושהוא הרגיש שזה מכוחו של אלישיב הי"ד".

והוא מסיים את המייל שלו בקריאה: "התחלה של מסכת חדשה היא הזדמנות לעלות על הגל. להוסיף לימוד לשגרת היומיום. להוסיף 'ותרגילנו בתורתך' המקשר את כל משימות ואתגרי החיים אל הקודש. אתם מוזמנים. נכון, זה ערב פסח, לא הזמן הכי נוח להתחיל, אבל מסכת מכות היא קצרה במיוחד - רק 23 דפים! - והיא מחכה לנו".

7 תודה רבה, מוטי, בנו של חיים הי"ד ואבא של אלישיב הי"ד, ששיתפת אותנו בסיפור שלך. סיפור של גבורה גדולה ומסירות נפש של דורות. וסיפור של גבורה קטנה והתמדה יומיומית מול הקשיים ואתגרי הזמן. אני בטוח שבזכות הדברים המעוררים שלך, רבים יפתחו ביום חמישי הקרוב את הדף הראשון של מסכת מכות וילמדו. האור הקטן שאלשיב הי"ד הדליק בליל ראש השנה האחרון במאורן א'ראס ימשיך להאיר את העולם. ●

ביקשתי ממוטי תמונה של אלישיב הי"ד לומד, והוא שלח לי כמה תמונות. אבל בסוף בחרתי בתמונה שלו לא לומד אלא מתפלל. כי התמונה הזאת היא סיפור בפני עצמו, ומי ששלח אותה למשפחה וכתב את הסיפור הוא מפקד הצוות של אלישיב בסיירת גולני:

"בניוטים של סוף המסלול הלוחמים נדרשים ללמוד ביום וללכת בלילה. אין באמת ארוחה סדורה. לוחמים רבים עמלו כל כך קשה על הניוטים, ולך, אלישיב, זה היה כך כך טבעי. אהבת את הארץ, למדת את שמות היישובים ואופיים לא פחות מאת הציר. ותמיד היית מחכה שבסוף התחקיר נדבר על האוכלוסייה שגרה באותם אזורים ועל ההיסטוריה של היישובים.

"לא קל היה לעזור לאחרים במהלך שבוע הניוטים. זמנים מאוד צפופים, לחץ גדול מצד המפק'צים, מדור אישורי תוכניות, תחקירים ועוד. ואתה תמיד ראשון לעזור לכולם. לחברים מהצוות, לפלוגה, למפלג. אפילו שוחחת עם תושבי המקום. ואת הכול עשית מתוך שמחה, ביישנות ורצון ללמד וללמוד, להיות טוב יותר.

"דבר אחד שהלוחמים מאוד אהבו היה פריסות האוכל של ההורים בסוף הניוטים. מעדנים כל כך טובים שההורים של חברי הצוות עמלו עליהם והשקיעו בהם ממיטב כספם. הלוחמים הרעבים חלמו על הארוחה הזאת במהלך כל ההליכה והלימוד של השטח, ובמהלך כל הלילות הלבנים. וכשהגיעו לסיום וראו את הפריסה, היו מתנפלים עליה כמי שהלך כל הלילה בלי אוכל. אבל אלישיב הי"ד כפי שלמד והאמין, כך פעל: 'כבר היה הנץ, ולכן לפני האכילה צריך להתפלל שחרית'. היו שהניחו תפילין בחטף ובזריזות, אך אלישיב, תובעני כהרגלו, נוטל ידיו בבוקר, מניח תפילין כראוי ורק לאחר התפילה היה אוכל משהו קטן, להשביע את רעבונו. בתמונה: אלישיב מניח תפילין סמוך לרכס טוראן בגליל, אחרי לילה לכן של ניוטים, לצד פריסה מושקעת של ההורים".

עושה לדף היומי בשנים האחרונות. ובכן, ערב תחילת מסכת מכות בדף היומי, אני שמח לבשר לכם, הקוראים הקבועים של הטור הזה, שהקמפיין הזה עולה שלב. שלא תגידו שלא הזהרתי. יש לי את הזכות הגדולה, ואולי אפילו ההיסטורית (ימים יגידו), להצטרף למיזם חדש שעשוי להוסיף לומדים רבים לדף היומי. להרחיב את המעגל. אחרי שטיינזלץ ושוטנשטיין ועוז והדר, וכל המפעלים הבאמת גדולים של הנגשת הגמרא, קבלו את הדבר הבא: "יומי". אפליקציה חדשה שמביאה את הדף היומי לסלולרי או למחשב, לאלה שעדיין קשה להם לפתוח את הגמרא.

זה לא עוד מיזם (מבורך!) ששולח לך תזכורות ללמוד, או מעלה שיעורים מוקלטים, אלא אפליקציה מאוד מושקעת, שפותחה אחרי מחקרי עומק של אנשי מקצוע שבחנו את

1 בכל פעם שמתקרבים לסיום מסכת בדף היומי, מגיעים אליי מיילים עם סיפורים מרגשים של מסיימים. האמת היא שכל אדם שמסיים מסכת הוא סיפור מרגש בעיניי. מה יותר מרגש מיהודי שבתוך שגרת החיים התובענית מניח חיי שעה, בכל יום, ומתחבר לנצח? ובכל זאת, יש סיפורים מרגשים במיוחד.

2 "שמי מוטי וידר. אני זוכה לסיים השבוע את מסכת סנהדרין במסגרת לימוד 'הדף היומי', אותו התחלתי לפני כחמש שנים, בתחילת מחזור הלימוד הנוכחי (ותודה לך, ידידיה, על ה'קמפיין' שאתה מנהל בבמות השונות שלך ושעודד אותי להתחיל).

אודה על האמת - לא תמיד אני מצליח להתרכז כראוי וללמוד בהבנה את כל הדף. אני לומד מתוך החוברות המבוארות של 'ושיננתם', לפעמים מקשיב לשיעורים מתוך 'פורטל הדף היומי', או קורא את סיכום הדף שהם שולחים. בקיצור, משתדל. לפעמים מצליח יותר ולפעמים פחות, אך אני יודע שהדף היומי הפך להיות חלק מסדר היום שלי, ומאמין שככל שאתמיד יותר, כך בהדרגה אבין יותר, אקדיש לך יותר זמן, ואמצא את דרך הלימוד המתאימה לי. בסמוך לתחילת המחזור הנוכחי של הדף היומי, בשבוע פרשת ויחי תש"פ, הרב שמואל אליהו העביר שיעור בנושא הדף היומי, כולל התייחסות לחשיבות ההבנה בלימוד, ובמיוחד בלימוד תורה שבעל פה. סיכום השיעור שמור אצלי מאז בכריכת המסכת הנלמדת, ועובר ממסכת למסכת כתזכורת לחשיבות ההבנה, וגם לחשיבות ההתמדה, גם אם אני לא מספיק מבין".

3 יפה, חשבתי לעצמי. יהודי רציני. גם קובע עיתים לתורה וגם שואף כל הזמן ליותר. אבל רגע, הסיפור עוד לא התחיל: "לפני כחצי שנה, בי"ג בתשרי, חל היארצייט של אבא שלי, חיים וידר הי"ד, שנהרג במעוזים על גדות תעלת סואץ במלחמת יום כיפור. יום לאחר מכן, בליל חג סוכות, הגיעה לדלת ביתנו הדפיקה הנוראה, בה התבררנו שבננו האהוב אלישיב איתן, בן 22, לוחם בסיירת גולני, בוגר הישיבה התיכונית בישוב נווה והישיבה הגבוהה בעל, נהרג בקרב בלבנון".

וואו. אנחנו חיים בתקופה כה מרובת אירועים וגיבורים, שלפעמים קשה לעכל את כל הסיפורים. השם של וידר לא קפץ לי אוטומטית בזיכרון. זכרתי את התקרית הקשה בלבנון, שבה נהרגו בקרב פנים אל פנים חמישה לוחמי סיירת גולני, ביום טוב הראשון של סוכות, זמן שמחתנו. אבל פספסתי את סיפורו של האב השכול שגדל כיתום צה"ל ממלחמת יום כיפור.

כמובן שכל הפסקה הראשונה של המכתב, על ההתמדה והמאמץ להצליח להתרכז בלימוד הדף היומי בחודשים האחרונים, קיבלה אצלי משמעות חדשה. ועל זה בדיוק כותב וידר בהמשך: "מאז שאלישיב נהרג, שגרת היומיום איננה אותה שגרה. אנו מרגישים בסוג של שגרה חדשה, עם 'אחווי נכות' מסוימים, ולצידם משימות ואתגרים חדשים. אני מרגיש איך שגרת הדף היומי עוזרת לי לשמור על קביעות ויציבות: היא מקשרת את כל אתגרי החיים אל הקודש - גם את 'אחווי הנכות', וגם את המשימות והאתגרים החדשים. גם את האזכרות ומשימות ההנצחה, וגם את השמחות (וב"ה זכינו לשמחות: זכינו לחגוג בר מצווה לבנו ולחתן עוד בן. וגם בנכד חדש מבית נוספת שלנו - וייקרא שמו בישראל: אלישיב שלום). שגרת הדף היומי מקשרת גם את פרק 'יש נוחלין' ו'מי שמת' (הפרקים שנלמדו בתקופת השלושים על אלישיב הי"ד), וגם את מילות הנחמה החותמות את פרק 'כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא', שבהן נסיים בעזרת ה' השבוע את מסכת סנהדרין".

4 עוד נחזור לסיפור הגבורה והתורה של משפחת וידר לדורותיה. אבל אני רוצה רגע להתייחס למה שמוטי כתב בהתחלה בסוגריים. הוא התייחס לקמפיין שאני

CARMEL
יקבי כרמל

עם מסורת ארוכה של מעל 140 שנה, יקבי כרמל מביאים אליכם את מגוון היינות ותירוש כרמל, שהפכו לחלק בלתי נפרד מכל שולחן חג. כל בקבוק מספר את סיפור האיכות והמומחיות, ומלווה אתכם עם טעמים מושלמים שמתחברים יחד לרגעים נפלאים בכל דור ודור.

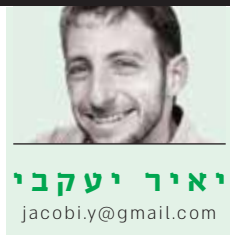
גם בליל הסדר לבתחילה יקבי כרמל

כשר לפסח

אזהרה: מכיל אלכוהול - מומלץ להימנע משתייה מופרזת

כרפס יח"צ

השנה הייתה 1952 וחדר הישיבות של חברת הפרסום 'מודעה רבה' היה מלא בפסיפס עשיר של פרצופים שחלקו את אותה ארשת עגמומית. כל הפרצופים מלבד זה של יואל בן סימון כמובן, שצעק "יש לי!" ומשך את כל תשומת הלב אליו.

מה שהיה ליואל בן סימון, מלבד חוש מפותח לדרמה ובעיית שתייה שלימים תהיה הסיבה העיקרית לפיטוריו, הוא פתרון לבעיה שטרדה את חברת הפרסום מזה חודשים. חג הפסח משמש להגיע, והמודעות שפרסמה 'מודעה רבה' בעיתונות המודפסת בתקופה זו של השנה משכו באופן מסורתי מעט מאוד תשומת לב. מישוה היה צריך לבוא עם רעיון קריאייטיבי חדשני ומהפכני. והמישהו הזה היה יואל.

"אנחנו נשתמש באלמנטים מההגדה כדי לפרסם מוצרים!" הוא הכריז בקול גדול, והארשת העגמומית על פרצופיהם של עמיתיו התחלפה כעת בארשת מבולבלת בואכה סקפטית.

"מה זאת אומרת נשתמש באלמנטים מההגדה?" שאל סמנכ"ל הקריאייטיב גריידי.

"ההגדה מלאה במימרות מפורסמות", הסביר בן סימון, "אנחנו נכתוב פרפראזות כאלה ואחרות על הציטטות הללו וניצור סלוגנים מופלאים כך שהקוראים לא יצליחו להתיק את מבטם מהמודעות שלנו".

מלמולים חרישיים מילאו את חלל המשרד, וכמו עם כל רעיון מהפכני, הגוורדיה הישנה סירבה לקבל את השינוי בברכה.

"אתה לא חושב שהסלוגנים שאתה מציע יהיו צולעים ועצלים?" שאלה אחת החליפות.

"חס וחלילה, אנחנו לא נתפשר על איכות הקריאייטיב", הסביר בן סימון את המובן מאליו, "ובטח שלא ניתן לזמן החולף ליצור אצלנו שחיקה בנושא הזה".

"ומה לגבי השימוש בהגדה, האם זה לא פתח לזלזול במסורת? בכתובים שליוו את העם היהודי עידן ועידנים?" שאלה אחת החליפות היותר דוסות.

"אם הקדוש ברוך הוא לא היה רוצה שנסרס את הכתוב כדי למכור שואבי אבק, אז הוא לא היה ממציא את מקצוע הפרסום ומפקיד אותו בידי יהודים שומרי מסורת, נכון?" היכה יואל את השואל שוק על ירך. כל החדר הנהן בהסכמה, וכך יצאה לפועל מהפכת הפרסום הגדולה ביותר שהעם היהודי הכיר.

המודעה הראשונה הודפסה ברגשות מעורבים של עליזות עצומה ופחד מצמית, שהרי לא היה אפשר לנחש כיצד יגיב הציבור לשינוי הרדיקלי הזה באומנות השיווק. באותו שבוע עיטרה את העמוד האחורי של העיתון 'דבר' מודעה ענקית ובה תמונה של מיחם חדיש ומעליו הסלוגן: "מיחם מי יודע? מיחם, אני יודע!"

אכן, כפי שהבטיח בן סימון, על איכות הקריאייטיב לא הייתה פשרה.

הציבור עצמו עמד משתאה אל מול המודעה, וכמו בכל פעם שבה קהל היעד אינו יודע שהיה לו חסר משהו עד

שהציעו לו אותו - הוא נתקף בדרייב בלתי מוסבר לשלוח את היד לכיס.

חברת המיחמים 'ריתחא דאורייתא' שילשה את שווייה בסוף אותו שבוע, ומשפע המיחמים שלה נותרו רק מדפים ריקים והד קלוש של המון אחוז אמוק שרץ הביתה כדי לחבר את המוצר החדש לחשמל.

יואל בן סימון הפך בן לילה לכוכב.

בשבוע שלאחר מכן פרסמה 'מודעה רבה' פרסומת נוספת בעלת אותו שאר רוח יצירתי. והפעם - "יוצאים מעבדות לחירות עם מקדחות הומברה מובחרות". אף אחד לא ידע להגיד למה צריך מקדחה כדי לצאת מעבדות לחירות ומה יש בו בחג הפסח שאמור להעלות את הדרישה בציבור לרכישת מקדחות, אבל עם הצלחה לא מתווכחים.

בתוך שעות בודדות בחנות המפעל של הומברה לא נותרה מקדחה אחת לרפואה, ומשלא מצאו הרוכשים מקדחות, החלו לרכוש מוצרים אחרים כמו מכסחות דשא, מכלי הדחה, סורגים לחלון ואפילו חצי לבנה שבה השתמש בעל החנות כמעצור לדלת, ולו רק כדי לצאת מעבדות לחירות עם איזשהו מוצר של חברת הומברה. חצי הלבנה נמכרה, אגב, בעשר לירות ישראליות (57 שקלים של ימינו).

מהר מאוד התבהרה התמונה. בן סימון לא רק הציל את חברת הפרסום שבה הועסק כפרילנסר, הוא הצליח בעשר אצבעותיו להציל את הכלכלה השברירית של המדינה היהודית הצעירה. הלהט הצרכני האיץ את ההתקדמות הכלכלית בעשרות מונים ובכך אפשר למדינה להגיע ליציבות שאליה מדיניות מקבילות מגיעות רק אחרי שני עשורים לפחות.

המודעות הבאות היו לא פחות יעילות.

"מה נשתנה הלייקרה הזה?" דחף קדימה את ענף הטקסטיל בארץ, "כנגד ארבעה דוודים דיברה תורה" העלה את המודעות לחשיבות השימוש באנרגיה סולארית, וכמובן "קדש ורחץ כרפס תחב"צ!" שהקפיץ את השימוש בתחבורה הציבורית ב-300 אחוזים בתוך ימים בודדים.

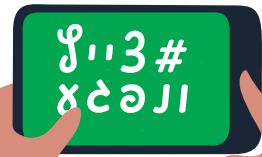
אף אחד לא הופתע, אם כן, כאשר מקץ שנה למהפכה שהוביל, הוזמן יואל בן סימון אחר כבוד לטקס הענקת פרס ישראל בגין יכולותיו הקריאייטיביות, כמו גם בזכות היותו מנוע צמיחה כלכלי של איש אחד.

במעמד הענקת הפרס נשא נשיא המדינה יצחק בן צבי דברים מרגשים בשבח בן סימון הצעיר וזריקת המרץ שהחדיר לשוק הישראלי המדשדש.

"השימוש בציטטות מההגדה של פסח כדי למכור סט סכו"ם ארבע במאה הוא הברקה חד-דורית המהווה הוכחה ניצחת שאכן, המוח היהודי יש בו כדי לגבור על כל מכשול", התפייט הנשיא בדמע, "נותר לנו רק לשאת יחד תפילה אל בורא העולם שהעניק לנו בטובו הגדה זו על מנת למכור בה מוצרים הרבה, שימשיך ויסייע בידינו שנמשיך בצמיחה ושלא יימאס התעלול הפרסומי הזה על עם ישראל לעולם".

וכך היה. ●

"מה נשתנה הלייקרה הזה?" דחף קדימה את ענף הטקסטיל בארץ, "כנגד ארבעה דוודים דיברה תורה" העלה את המודעות לחשיבות השימוש באנרגיה סולארית, וכמובן "קדש ורחץ כרפס תחב"צ!" שהקפיץ את השימוש בתחבורה הציבורית ב-300 אחוזים בתוך ימים בודדים

אומרים לך לבער את כל החמץ מהלב, אבל בגלל שאתה אשכנזי אתה צריך לבער גם את הקטניות של הלב והלפתית של הלב ואחרי זה עוד באים אליך בטענות שאתה לא כיפי

מתוך סולידריות עם נשים שבעליהן במילואים בכל תקופת הניקיונות שלפני פסח, חתכתי מהבית לשבועיים במלון. זה לא הרבה, אבל זה משהו

אשתו של הרי"ף הייתה נשואה כל החיים לבעלה הראשון

בלוח השנה היהודי אין מקבילה לאחד באפריל כי אי אפשר לסיים מתיחה ב"סתאאססס כ"ד מנחם אב"

הרבה יותר ממרוור וכרפס

עלי קטיף
כפר דרום

הטעם הנקי
של הטבע

חסון
ט ט

דביר שרייבר
dvirbe7@gmail.com

רובע הדחייה

מיציאת מצרים ועד הוועדה למינוי שופטים – הכי טוב לדחות לקדנציה הבאה. ואז? או שבג"ץ יפסול, או שהמשיח יבוא, או שנדחה עוד פעם

האם רבין היה מעלה בדעתו להעביר את הסכמי אוסלו עם רוב שברירי פלוס מיצובישי? חתימת הסכמי אוסלו

במקום לחכות שהשופטים יפסלו את פיטורי ראש השב"כ, הממשלה עצמה תודיע שהפיטורים ייכנסו לתוקף רק בקדנציה הבאה. ככה הממשלה לא תצטרך לציית לבג"ץ, חותמי המודעות יהיו מבסוטים, וגם השופטים ושופרותיהם יוכלו להגיד ש"אמרנו לכם, בג"ץ ממעט מאוד להתערב בהחלטות הממשלה"

אני מניח ששמעתם שהכנסת אישרה שבוע שעבר את הצעת החוק לשינוי הרכב הוועדה למינוי שופטים, אבל החוק יחול רק בכנסת הבאה, כדי למנוע מראית עין כאילו לימין מותר לעשות משהו. עד שהחוק ייכנס לתוקף יקרה אחד משלושה תרחישים: או שתקום ממשלת מרכז שתבטל את החוק בשם האחדות, או שתקום ממשלת ימין שתבטל את החוק מפחד השמאל, או שתקום ממשלת שמאל שתבטל את הימין.

לא שזה הפריע לאחינו השמאלנים לצעוק בגרון נחר שהדמוקרטיה הלכה לעולמה באופן סופי ומוחלט, ושעוד רגע נתניהו הופך את ישראל לדיקטטורה מונרכית וכופה על כל החילונים להחמיר בשרויה בפסח. במקביל התפרסמו בעיתוני סוף השבוע מודעות ממזמנות היטב, הקוראות לממשלה לעשות שינויים רק בהסכמה רחבה ו"לכבד את שלטון החוק" – שזה, במילים פשוטות, לציית לכל גחמה של היועמ"שית ובג"ץ ולעמוד בתנאי הכשרות המחמירים של בד"ץ קפלן.

לכן, טוב שהכנסת החליטה שהחוק השנוי במחלוקת יחול רק מהקדנציה הבאה, שהרי מאז ומתמיד כל ממשלות ישראל הקפידו לפעול אך ורק מתוך הסכמה רחבה: מה, בן גוריון היה חותם על הסכם השילומים עם גרמניה בלי הסכמה של בגין? ובגין עצמו, נראה לכם שהיה יוצא למבצע שלום הגליל בלי לקבל את ברכת האופוזיציה? האם רבין היה מעלה על דעתו ללכת על הסכמי אוסלו עם רוב שברירי של 61 חברי כנסת ומיצובישי? שרון היה מחריב את גוש קטיף בלי קונצנוז? אפילו יאיר לפיד לא הביא את הסכם הגז עם לבנון לאישור הכנסת רק משום ש"הי, האופוזיציה מופקרת", שזה בגימטרייה "הסכמה רחבה". זאת אומרת לא, אבל תוסיפו "תקצו לי" ותגיעו לאותו סכום. נסו ותיהנו.

ואני אומר – למה רק הוועדה למינוי שופטים? הרי לפי החותמים על המודעה, רבים מהם מהמגזר (שאגב, לא זכור לי שהם דרשו הסכמות רחבות בתקופת ממשלת בנט-לפיד), אסור לממשלה לעשות שום דבר כי האופוזיציה, או היועמ"שית, או בג"ץ, לפחות אחד מהם תמיד יתנגד. מה שאומר שחייבים ללכת מיד לבחירות כדי שתעלה ממשלת שמאל ולא נצטרך יותר הסכמות רחבות, או צרות. בינתיים רצוי מאוד שהממשלה לא תעשה כלום (גם ככה היא לא מועמדת לקבל את פרס ישראל על עשייה יוצאת דופן). אבל אם היא כבר עושה משהו, שזה יהיה עם כוכבית: החלטנו, אבל זה יחול, אם בכלל, רק מהקדנציה הבאה.

משקיפים מהצד, או מנהה

למשל הסיפור המוזר הזה של מינוי ראש השב"כ, שהיה אמור להיות מפקד חיל הים לשעבר אבל אז התברר שהוא לא יודע לשחות. במים הפוליטיים, זאת אומרת. כל הפרשנים עסקו בשאלה האם בג"ץ יפסול או כן את הדחתו של רונן בר, ואז נתניהו הפתיע עם מינוי שהם לא יכולים לפסול כי הוא השתתף בליל גלנט. אבל אז התברר שהאלוף במילואים שרביט מתח ביקורת על דונלד טראמפ, מה שהביא להדחתו עוד בטרם מינויו כי נתניהו חושש מנשיא ארצות הברית אפילו יותר מנשיא בית המשפט העליון.

מה שמחזיר אותנו להצעה המבריקה שלי, שלפיה במקום לחכות שהשופטים יפסלו את פיטורי ראש השב"כ, הממשלה עצמה תודיע שהפיטורים ייכנסו לתוקף רק בקדנציה הבאה. ככה הממשלה לא תצטרך לציית לבג"ץ, חותמי המודעות יהיו מבסוטים, וגם השופטים ושופרותיהם יוכלו להגיד ש"אמרנו לכם, בג"ץ ממעט מאוד להתערב בהחלטות הממשלה".

אותו הדבר לגבי הפסקת כהונתה של גלי בהרב-מיארה – במקום שבג"ץ ימנע מהממשלה להדיח את היועמ"שית ויאשר ליועמ"שית להדיח את הממשלה, תתכבד הממשלה ותודיע שאימו של צייד הווסטים נשאר איתנו לפחות עד הקדנציה הבאה, או עד שימנו

צילום: אבי אוחיון לע"מ

אותה לשופטת בבית המשפט העליון.

גם ההחלטה על הקמת שדה תעופה בין־לאומי בנגב תידחה. ממילא נתניהו דחה אותה השבוע רגע לפני שהיא הייתה אמורה לעלות לקריאה שנייה ושלישית בכנסת, מה זה בשבילו לדחות בעוד שתיים־שלוש קדנציות או עד אחרית הימים. וגם חוק הגיוס, שגם ככה נדחה שוב ושוב כי כולם יודעים שהחרדים לא יתגייסו, אז למה לא לדחות לקדנציה הבאה שבה אולי תקום ממשלה שתפעיל עליהם לחץ אימתני, וגם אז הם לא יתגייסו. כשאחד מערכי היסוד של החרדים הוא "שב ואל תעשה עדיף", מה הפלא שהם משקיפים מהצד, או מכביש גהה החסום לתנועה?

וכן הגשת כתב אישום נגד הקפלניסט הבכיר שתקף שוטרת, ואחר כך לפי הפרסומים גם מצאו אצלו בבית רובים, תחמושת ואמצעי לחימה, לא כולל הטנק שהוא גנב לכאורה מאגדרטה בצפון הארץ. כבר שש שנים, מאז ימי ההפגנות העליזות בבלפור, האנשים החביבים האלה חוסמים כבישים, מכים שוטרים, מאמללים אזרחים, תוקפים נבחרי ציבור, וכמעט איש מהם לא הועמד לדין. אז דווקא עכשיו להגיש כתבי אישום, לפני פסח, כשהם מקיימים באדיקות את הפסוק "ויוכו שוטרי בני ישראל"?

גם את מלחמת האחים אפשר לדחות בינתיים. אל דאגה, הנשק יחכה בסליקים.

למה אין קרואטונים בפסח

את משפט נתניהו, לעומת זאת, בשום פנים ואופן אסור לדחות לקדנציה הבאה. הרי כל מהותו של המשפט היא שנתניהו לא יגיע לעוד קדנציה.

ומה לגבי גלי צה"ל, שנתניהו רמז השבוע שהגיע הזמן לסגור אותה? נדמה לי שכולנו יכולים לנחש. אם כי ייתכן שבמקום לדחות לקדנציה הבאה שר הביטחון יקים ועדה שתבחן את הסוגיה, מה שאומר שהנושא יידחה לנצח.

הדחיינות היא נר לרגלנו, ממש בטבע שלנו. דוחים פגישות, נסיעות, מבטיחים להחליף את הנורה שנשרפה לפני שנתיים, אבל לא עכשיו, אולי בעוד יומיים. דוחים תשלומים, טיפולי שיניים, מבטיחים להתקשר בחזרה כשנתפנה ואחר כך שוב דוחים. מכניסים את השבת ברגע האחרון, מפרקים את הסוכה בחנוכה, את החנוכייה מחזירים מהחצר אחרי המלקוש, החל מראש חודש תמוז דוחים כל דבר לאחר החגים. לא הקרובים, אלה שאחריהם. את התענית של הבכורות דווקא מקדימים השנה ביומיים, אבל אם תשעה באב יוצא בשבת הוא נדחה, בתקווה שבינתיים יבוא המשיח. גם המשיח כבר היה צריך להגיע, משום מה זה נדחה.

גם הניצחון המוחלט בעזה נדחה בכל פעם מחדש, וגם מיטוט חיזבאללה. אם יורים מלבנון אנחנו תוקפים בחזרה, אבל רק אחרי שמזהירים מראש ודוחים ככל האפשר. בגלל זה לרובע של החיזבאללה בבירות קוראים, ובכן, דאחייה. הכי טוב לדחות. גם את המלחמה בחמאס דחינו כל כך הרבה שנים, ותראו איזו הצלחה קצרו.

דחיינות היא תכונה יהודית מובהקת. יש לי הרגשה שכשמשנה רבנו אמר לבני ישראל "תזדרזו, הלילה יוצאים ממצרים", הם אמרו לו: "מה בוער, אי אפשר לחכות איזו קדנציה או שתיים?" ובסוף הם יצאו ברגע האחרון ולא הספיקו לאפות קרואטונים. אפילו הקדוש ברוך הוא בכבודו ובעצמו אמר לבני ישראל אחרי חטא המרגלים שכן, הם ייכנסו לארץ – אבל רק בקדנציה הבאה.

ועד היום משהו בתוכנו דוחף אותנו להמשיך להסתובב במדבר, לקטר ולהתלונן, ואנחנו הולכים מדחי אל דחיינות, בבחינת יד שמאל דוחה ויד ימין מחזירה לה. גם אני, טיפוס דוחה שכמוני, הבהרתי השבוע לאשתי שאשמח להצטרף לניקיונות של פסח, אבל לא עכשיו. אולי בקדנציה הבאה. ●

אל על הנוסע המתמיד

McCann

חברי מועדון הנוסע המתמיד
מרגישים הכי בבית בעולם ונהנים
מ-15,000 כרטיסי בונוס
למגוון יעדים!

פרטים נוספים באתר אל על elal.com

תקף להמראות בחודשים מאי ויוני 2025, ליעדים נבחרים, בכפוף לזמינות מחלקות רישום | על כרטיסי בונוס יחולו מיסים, היטלים, אגרות ותוספות אותם לא ניתן לשלם בנקודות | בכפוף לתנאי כרטיסי בונוס ולתקנון הנוסע המתמיד באתר אל על.

חנה קטן
chanakatan@gmail.com

הסוד של דיסני, גייטס וטראמפ

ואילו חינוך מקל מדי עלול למנוע מהילד לרכוש חוסן אישי להתמודד עם קשיים.

נוסחת ההצלחה בפינלנד. גם בעולם הפוליטי והעסקי יש דוגמאות חיות לכך שילדים "בעייתיים" הפכו למובילי דרך. הנרי פורד, מייסד תעשיית הרכב המודרנית, לא הצליח בבית הספר, אך בסופו של דבר חולל מהפכה בתעשייה. אברהם לינקולן, שנחשב לילד חולמני וחסר כישורים, הפך לאחד הנשיאים הגדולים בהיסטוריה האמריקנית. וינסטון צ'רצ'יל, שסבל מקשיים בלימודים וחוסר משמעת, הפך לאחד המנהיגים הגדולים של המאה ה-20. וולט דיסני, שפוטר מעבודתו בעיתון כי "לא היה לו מספיק דמיון", הקים אימפריית בידור עולמית. גם ריצ'רד ברנסון, מייסד וירג'ין, סבל מדיסלקציה ולא הסתדר במערכת החינוך הפורמלית, אך זה לא מנע ממנו לבנות אימפריה עסקית. דונלד טראמפ לא היה תלמיד מבריק, אך באמצעות חינוך שהדגיש תחרותיות ודחיפה קדימה הוא הפך למוביל בעולם העסקים ולנשיא ארצות הברית. סטיב ג'ובס, שנשר מהאוניברסיטה, יצר את אפל ושינה את חיינו. גם ביל גייטס עזב את הלימודים בהרווארד כדי להקים את מיקרוסופט, מה שהפך להצלחה אדירה. אילון מאסק, שנחשב לילד שקט ומופנם שסבל מבריונות, הצליח להפוך למנהיג טכנולוגי. הורים הם המחנכים הראשונים והחשובים ביותר של ילדיהם. מחקרים מראים כי ילדים שזוכים ליחס תומך, לאמון ולחינוך לערכים בביתם, מפתחים חוסן נפשי גבוה יותר ומסוגלים להתמודד עם אתגרי החיים בצורה טובה יותר. חשוב להיות עקביים בערכים, אך גמישים בדרך לשם, להציב גבולות, עם הרבה חום הלב. לא כל ילד מתאים לאותו מסלול חינוכי, ולא כל כישלון בבית הספר מעיד על כישלון עתידי בחיים. מודל החינוך הפיני, למשל, שם דגש על יצירת סביבה מעודדת ולא מלחיצה, והתוצאות ניכרות בהצלחת התלמידים.

וורט של שבאבניקים. בעונה השלישית של הסדרה 'שבאבניקים' שעלתה לאוויר לאחרונה, יש דיון מרגש בין הגביר, שאותו משחק שולי רנד, ובין הרב בלוך, ראש ישיבת 'נתיבות אברהם', שרוב תלמידיה נחשבים שבאבניקים. הגביר מתנה את התרומה שלו לשיבה בניקוי אורוות, ודורש להעניף את השבאבניקים כדי להעלות את יוקרתה של הישיבה. מולו טוען בכאב הרב בלוך שאין לחנך לפי טבלאות אקסל. הרב בלוך מדבר את שפת הלב. הוא לא מחנך רגיל - הוא מלטש יהלומים. בהמשך הפרק אחד מהגיבורים השבאבניקים, מאיר סבג, מעביר שיעור קצר ואקראי לחברה ובו הוא טוען שמשה רבנו שמסר את התורה לעם ישראל, לא למד בפוניבו' ולא במיר ולא בחברון, אבל המידות והתכונות העילאיות שלו הן הירושה שהוריש לעם ישראל. הוא מסכם ואומר שהשיבה הזאת מגדלת אנשים טובים. "היזהרו בבני עניים שמהם תצא תורה" - לפעמים דווקא אלו שפחות מחזיקים מעצמם הם נעימים יותר, לבביים יותר, אנושיים יותר, צדיקים יותר. כמה זה נכון. הרב יוסף יצחק ג'ייקובסון הביא וורט יפה באחד משיעוריו. בסוף המגילה מרדכי היהודי היה משנה למלך והיה "דורש טוב לעמו" - מנהיג ציבור רחב, אך הפסוק מסתיים ב"ודובר שלום לכל זרעו" - התפקיד הכי חשוב שלו היה לדאוג לילדיו ולביתו, והרי החינוך מתחיל קודם כול בבית. השילוב בין אהבה והכלה להצבת גבולות ברורים הוא הסוד של החינוך, והעיקר מתוך סבלנות ואמונה. ●

איור: עדי דוד

גם בעולם הפוליטי והעסקי יש דוגמאות חיות לכך שילדים "בעייתיים" הפכו למובילי דרך. הנרי פורד, מייסד תעשיית הרכב המודרנית, לא הצליח בבית הספר, אך בסופו של דבר חולל מהפכה בתעשייה. וינסטון צ'רצ'יל, שסבל מקשיים בלימודים וחוסר משמעת, הפך לאחד המנהיגים הגדולים של המאה ה-20

סבא מחפש את האפיקומן. זה היה ליל סדר בלתי נשכח שאירע לפני שנים רבות בבית מלון בנתניה. באחד משולחנות הסדר המשפחתיים הרבים סעדו איש קשיש כבן שמונים פלוס עם שני בניו בניו בני השישים פלוס, כאשר האב מקיים את מצוות היום "והגדת לבנך" ומשנן להם את דברי ההגדה. במהלך הסדר הבנים החביאו את האפיקומן מאביהם, כמיטב המסורת, ולקראת ה"צפון" התרוצץ הקשיש במרחבי האולם הענקי בחיפוש אחר האפיקומן, ללא הצלחה, כשבניו המחויכים מסרבים לגלות את מקום המחבוא. כל הסועדים בשולחנות הסמוכים צפו במתרחש בפליאה. נדמה כי גם לאחר שישים שנות חינוך, עדיין נותר לאבא הקשיש ללמוד את בניו הלא צעירים איך ראוי להתנהג. ההורות לא נגמרת בגיל הנעורים. היא נמשכת שנים ארוכות, ומתארכת עוד ועוד עם העלייה בתוחלת החיים.

מתי ללחוץ ומתי להרפות? שאלות אלו העסיקו הורים ומחנכים מאז ומעולם, והן רלוונטיות היום יותר מתמיד, בעידן שבו הגבולות בין סמכות לחופש הולכים ומיטשטשים. באירופה שלפני 250 שנה עמדו שתי קהילות יהודיות גדולות מול גלי ההשכלה שסחפו את העולם היהודי. הרב יחזקאל לנדא, בעל ה'נודע ביהודה' ורבה של העיר פראג, נקט בגישה של "ימין מקרבת", מתוך תקווה שאם לא נדחה את הנער אולי ימצא את דרכו חזרה. לעומתו, החת"ם סופר, רבה של פרשבורג, קבע כי "חדש אסור מן התורה", והקים מערכת חינוכית עם גבולות ברורים ובלתי מתפשרים. התוצאות ניכרו כעבור דורות: בפראג כמעט לא נותרו משפחות שומרות מצוות, בעוד בפרשבורג ובקהילותיה נמשכה שרשרת הדורות והתורה פרחת בהן.

איזה תלמיד היה איינשטיין? מה אפשר ללמוד מכך? האם הקפדנות תמיד עדיפה? לא בהכרח. החינוך הוא עולם דינמי, ואפשר למצוא גם דוגמאות הפוכות: היו תלמידים שבעטו במערכת חינוכית נוקשה, ודווקא מתוך הכישלון מצאו את דרכם הייחודית ותרמו רבות לעולם. תומס אדיסון, שנחשב לילד בעייתי בבית הספר, סולק על ידי מוריו בטענה שאינו כשיר ללמידה. אך אימו, שזיהתה את הפוטנציאל הטמון בו, חינכה אותו בעצמה, והתוצאה: אלפי המצאות ששינו את ההיסטוריה. גם אלברט איינשטיין לא הצטיין כתלמיד, אך חינוך סובלני ומכיל שאפשר לו לפרוץ את הגבולות הפך אותו לאחד מגדולי המדענים בכל הזמנים. חז"ל לימדו אותנו "חונך לנער על פי דרכו" - אין מתכוון אחד שמתאים לכולם. רבן יוחנן בן זכאי ראה את תלמידיו ואמר: "אם יהיו כל חכמי ישראל בכף מאזניים ואלעזר בן ערך בכף שנייה, מכריע את כולם" - כי כל אחד מהם היה בעל סגנון ייחודי משלו.

הפסיכולוגיה המודרנית מציעה גישות מגוונות לשאלת הגבולות והסמכות. בגישה הביהביוריסטית המסורתית, שהונהגה בעבר, הדגש היה על משמעת וגבולות ותגמול או ענישה בהתאם להתנהגות. לעומת זאת, גישות הומניסטיות מאוחרות יותר, כמו של קארל רוג'רס, מדגישות את הקשר הרגשי בין המחנך לתלמיד ואת החשיבות של סביבה תומכת המאפשרת לילד להתפתח בהתאם לכוחותיו הייחודיים. ז'אן פיאז'ה, פסיכולוג התפתחותי חשוב, טוען שחינוך אחד ונוקשה עלול לפגוע בשלבי ההתפתחות השכלית והרגשית של הילדים. הפסיכואנליטיקאי הנודע אריק אריקסון טען כי ילדים ובני נוער זקוקים לחוויות של הצלחה לצד אתגרים כדי לפתח ביטחון עצמי. חינוך מחמיר מדי עלול לגרום לחוסר ביטחון,

ויהי בחצי הלילה

מישהו סיים
את הקופסה

ממרח השחר העולה. כל כך טעים
שלא תצליחו לחכות עד הבוקר.

כשר לפסח

כשר לפסח
בהשגחת הברון
למנוחה

"אני לא מוותר על אף אחד. אני רוצה למנוע מאנשים לעבור את מה שאני עברתי". יזהר דוד

שומר שב"כ

יזהר דוד היה רכז שטח בשב"כ שעבר טראומה כשפיגוע רצחני התרחש תחת אחריותו. תשע שנים המשיך לעבוד כפוסט־טראומטי, עד שכמעט ניסה לשים קץ לחייו. היום הוא אחראי על טיפול בפגיעות נפשיות בקרב עובדי השב"כ, ומנהל פרויקט מוערך לפצועי נפש ממלחמת חרבות ברזל. ויש לו הרבה מה לומר על נדב ארגמן ורון בר, שלדבריו, הניתוק והיהירות שהובילו בתקופתם בשב"כ הביאו למחדל הנורא בתולדות המדינה

הדס צורי // צילום: שלומי יוסף

השיטה היא להגיע למנגנון הטבעי של ההחלמה שקיים בנפש. מרכז 'הווילה' לטיפול בנפגעי פוסט־טראומה מהמלחמה

אני לא מוותר על אף אחד. אני רוצה למנוע מאנשים לעבור את מה שאני עברתי, ועליי ויתרו", משתף יזהר דוד, בכיר שב"כ לשעבר ופעיל חברתי העוסק בלכידות חברתית ובליזוי ושיקום לוחמים מפציעות נפשיות. את פרויקט הדגל שלו, 'הווילה', שעליו זכה לאחרונה באות גיבורי החברה הישראלית, הקים בנובמבר 2023 כדי לסייע ללוחמים ממלחמת חרבות ברזל בעיבוד חוויות הקרב. דוד עצמו החלים מפוסט־טראומה קשה שלקה בה כתוצאה משירותו בשב"כ, וסבל ממנה שנים ארוכות עד שכמעט שם קץ לחייו. רק אז החליט לטפל בעצמו.

האירוע הטראומטי התחולל כאשר דוד שימש בתפקיד רכו שטח בשב"כ, שאחראי לגייס מרגלים פלשתינים ולהפעיל אותם. הכינוי שלו בארגון היה "קפטן שרון". באחד המבצעים המורכבים שלו, מבצע מודיעיני בתקופת האינתיפאדה השנייה, היו לגבי אחד המרגלים שלו סימנים לא מובהקים לבגידה. "היינו באמצע מהלך לסיכול מניעת של חוליה שידענו שיש לה שני מתאבדים שרוצים להוציא פיגוע מזועזע שיכלול גם ציאניד". מדובר היה בחוליה רצחנית במיוחד שבראשה עמד עבאס א־סייד, מי שעמד גם בראש החוליה שביצעה את הפיגוע במלון פארק.

"פגשתי את המרגל, הוצאתי אותו באמצע הלילה לאיזו חורשה והייתה לי כשעה לדבר איתו ולנסות לאבחן אם הוא התהפך עלינו לפני שיתחילו לבדוק למה הוא נעלם. ניסיתי להפיל אותו בתרגילים ובתכסיסים, אבל לא הייתה לי תשובה ברורה חוץ מהרגשה וסימנים טכניים. לבסוף נותרה דקה לזמן שהוקצב לפגישה. התייעצתי עם האנשים שלנו, והבכיר ביותר אמר לי: קבל החלטה. אתה מכיר אותו הכי טוב".

דוד הכריע שצריך לשחרר את המרגל: "כבר חיפשו אותו, וידעתי שאם אני אשאיר אותו איתי אני שורף אותו ואת המבצע", הוא משחזר. "זה היה ביום שלישי. ביום שישי התרחש פיגוע בקניון השרון בנתניה. טסתי לשם, וגיליתי שהמרגל ההוא הוא שביצע את הפיגוע. הוא רצח חמישה אנשים והשאיר בזירה מכתב שבו כתב 'הפיגוע הזה הוא מתנה לשטן הקטן, קפטן שרון, שגרם לי לבגוד בעמי'. ירדתי על הברכיים ליד אחת הגופות, הרמתי את הסדין וראיתי נערה בת 17". המראה של הנערה הזאת ליווה אותו מאז שנים ארוכות. "היא הייתה צועקת בראשי: 'אתה רצחת אותי'".

מדוע הוא החליט לנקום כך כך?
"אנשי החמאס בטולכרם חשפו אותו ואמרו לו שהוא צריך לרצוח אותי או לבצע פיגוע בעצמו. האפשרות השלישית הייתה שהם יהרגו אותו ובמשפחתו ידבק כתם של בגידה". הוא מוסיף שהפיגוע שנחשב לפיגוע הכי איכותי הוא לרצוח את הקפטן מהשב"כ. "מבחינתם מאה הרוגים ישראלים שווים פחות מרצח הקפטן. אנשי השב"כ נחשבים אצלם לאויבים הכי גדולים". המרגל אכן ניסה לרצוח את דוד, ומשנכשל, ביצע את הפיגוע הנורא. "לקחת על עצמי את כל האשמה", הוא אומר. "הוא היה אצלי בדיים ושוחרתי אותו. טעיתי בשיקול הדעת והאשמה אכלה אותי".

חפ"ק באמצע הלילה בסלון

לדבריו, טראומה של אשמה היא סוג נפוץ של טראומה, ולוחמים רבים ממלחמת חרבות ברזל סובלים ממנה. הם מרגישים שאם היו פועלים אחרת היו מצליחים להציל אחרים, או שואלים את עצמם למה הם חיים וחבריהם לא. "בטיפול בפוסט־טראומה הזמן הוא מרכיב חשוב. התסמינים מחמירים עם הזמן, וככל שמטפלים מוקדם יותר, כך הטיפול יעיל יותר. אני לא דיברתי על זה במשך שנים, ולכן הפוסט־טראומה החריפה מאוד".

אחד האפקטים העיקריים בפוסט־טראומה הוא החודרנות: "האירוע נכנס לתוך היומיום ולא מאפשר לחיות חיים נורמליים. אתה חווה פלאשבקים, סיוטים וחלומות. במשך שנים חלמתי שאני נמצא בזירה של הפיגוע. גם באמצע היום הייתי רואה את עצמי בזירה, והנערה צרחה בראשי: 'אתה רצחת אותי'".

סימפטום נוסף של פוסט־טראומה הוא הימנעות: "הפוסט־טראומה באה בלי הזמנה, אז אתה בורח. אני ברחתי לעבודה. עבדתי כל הזמן, כי ידעתי שכל עוד אני נמצא בתנועה זה לא יתפוס אותי. כמו כן, מלבד את עצמי, האשמתי במצב שלי ובמה שקרה את החוליה שתכננה את הפיגוע ושהכריחה את המרגל לפגע, והקדשתי את כל מרצי כדי לחסל אותם. עשיתי זאת בצורה אובססיבית, יזמתי מבצעים הזויים לחיסולם וקיבלתי עליהם המון פרסים, כולל פרס מראש השירות. כולם היללו אותי על המסירות, ורק אני ידעתי שזאת הברירה שלי מהנערה שצורחת בראשי ומתחושת האשמה".

דוד המשיך להתקדם בתוך השירות, ואז קרא לו מפקד מרחב יהודה ושומרון וביקש ממנו לקבל אחריות מטעם השירות על ניקוי העיר ג'נין מטורור. הוא מונה לתפקיד מטעם השב"כ ועבד עם הממונה לכך מטעם צה"ל, שהיה לא אחר מהרמטכ"ל לשעבר הרצי הלוי. "אני יכול להגיד עליו הרבה דברים טובים, הוא לימד אותי הרבה על נחישות, אבל אני גם יכול

לומר שהוא אדם זוחל ויהיר". הוא מספר על מבצע מודיעיני מסוים שעליו עבד כשישה חודשים: "הפללתי מחבל מתועב, והרצי עצר לי את זה ולא אישר את הפעולה. לא קרה לי דבר כזה מעולם! הוא עשה את זה בגלל שטות טכנית ומתוך יהירות של 'אני ואפסי'", הוא קובע.

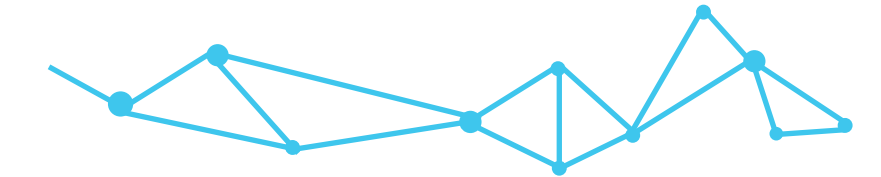
דוד המשיך להתקדם בשב"כ וקיבל את האחריות על כל אזור שכס, למרות שסבל אז כבר תשע שנים מפוסט־טראומה חריפה. "היחידה ששמה לב לסימנים הייתה אשתי", הוא אומר, "היא ראתה איך בכל לילה נפתחים לה חפ"קים באמצע הסלון".

גם את משפחתו ניסו המחבלים לרצוח: "באיזשהו שלב התקבלה ידיעה שארכי־מחבל גילה איפה הבית שלי והידיעה הזאת עברה לארבעה שב"חים בישראל, שקיבלו אישור לרצוח את משפחתי. בדקה התשעים חילצנו את המשפחה".

כשסיים את הפיקוד על אזור שכס, החליט

לצאת ללימודים ולטפל בעצמו. "ביקשתי פגישה עם ראש המרחב, אבל במקום לדבר על יציאה ללימודים הוא הציע לי את התפקיד הכי נחשק - פיקוד על יחידה איכותית במיוחד בשירות. הוא חשב שהוא נותן לי את המתנה הכי גדולה, וכולם סברו שאני צריך להיות השמח באדם", אומר דוד. "הם לא הבינו עם מה אני מתמודד. הם ראו את 'שרון', מנהל מצליח וכוכב עולה בשירות, אבל אני ידעתי שהשיחה הזאת היא צומת דרכים. יכולתי לקחת את התפקיד החלומי, אבל ידעתי שאני לא כשיר, ושמדובר באחריות עצומה שאני עלול לעשות בה תקלות איומות בגלל המצב הנפשי שלי. מצד שני, לא יכולתי לסבול את המחשבה שאחשוף את הסוד שנשאתי איתי תשע שנים ואהפוך פתאום להיות חלש. לא ידעתי מה לעשות. אל תשפטי אותי", הוא מבקש, "אבל עליתי לקומה השביעית והחלטתי לשים לזה סוף".

"הפוסט־טראומה באה בלי הזמנה, אז אתה בורח. אני ברחתי לעבודה. עבדתי כל הזמן כי ידעתי שכל עוד אני נמצא בתנועה זה לא יתפוס אותי. הקדשתי את כל מרצי כדי לחסל את מבצעי הפיגוע. עשיתי זאת בצורה אובססיבית, יזמתי מבצעים הזויים לחיסולם וקיבלתי עליהם המון פרסים, כולל פרס מראש השירות. כולם היללו אותי על המסירות, ורק אני ידעתי שזאת הברירה שלי מהנערה שצורחת בראשי ומתחושת האשמה"

תורמים ל'מקימי' קמחא דכסחא

עיצרו למשפחות שנקלעו לקשיים כלכליים
לראות את חצי הכוס המלאה ולצאת מעבודות לחרות

חייגו עכשיו **2835*** או באתר מקימי

בהמלצת רבני הציונות הדתית

עמותת חסד לזכרם של הרב **מנחם ליבמן** זצ"ל,

בנו הקדוש **שניאור שלמה** הי"ד ונכדו הקדוש **אליקים שלמה** הי"ד

16 | אתגתא | ה' בניסן תשפ"ה, 03.04.2025

חול המועד פסח

שני-רביעי
ט"ז-י"ח ניסן
14-16.4

סיורי ערב

18:00-21:00

צפון

סיור עשיות ביער בריה
בהדרכת מרכז סיור ולימוד אורות הגליל
מוזיקלי בצפת העתיקה
בהדרכת מרכז תודעה רוח צפת
המסלול היהודי בעכו העתיקה
בהדרכת מרכז סיור ולימוד גליל
זכרון יעקב - מושבת הברון!
בהדרכת מרכז סיור ולימוד בשבילינו
טבריה - טבורו של עולם
בהדרכת מרכז סיור ולימוד קשת יהונתן
בעקבות המערה, החרוב והמעין
בהדרכת מס'ול מורשת הגליל העליון

דרום

באר שבע העתיקה
בהדרכת מרכז סיור ולימוד בית מוריה
מרפסת למדבר
בהדרכת מרכז סיור ולימוד סוסיא

מרכז

סיור למזכרת - מזכרת בתיה
בהדרכת מרכז סיור ולימוד ציוני דרך
תל אביב הקטנה - שביל העצמאות
בהדרכת מרכז סיור ולימוד חברון

ירושלים

אל העיר המתחדשת
בהדרכת מרכז סיור ולימוד עיר דוד
מנהיגות בירושלים
בהדרכת מרכז סיור ולימוד בשבילוד
בין קודש לחול - רחביה ושערי חסד
בהדרכת מרכז סיור ולימוד ראשית ירושלים
נחלאות בלב עיר
בהדרכת מדריכי אשכולות

בקעה

ספארי לילה
בהדרכת מרכז סיור ולימוד בקעת הירדן

יוצאים לטבע

אשכולות וקק"ל

טיולים ופעילויות לכל המשפחה
מהגולן ועד הנגב

סיורי יום

סיורי יום: 10:00-13:00, 13:30-16:30

שומרון ובקעת הירדן

פריחת השומרונים - חורבת סמארה
בהדרכת מרכז סיור ולימוד שומרון
המרפסת של המדינה - פדואל
בהדרכת מרכז סיור ולימוד הרי גופנא
ארץ המעינות בבקעת הירדן
בהדרכת מרכז סיור ולימוד בקעת הירדן

ירושלים

עין לציון צופיה - תצפיות ונוף ירושלמי
בהדרכת מרכז סיור ולימוד עיר דוד
עין כרם - היה היה כפר...
בהדרכת מרכז סיור ולימוד ראשית ירושלים

מרכז

ציונות בחג החירות - יער חולדה
בהדרכת מרכז סיור ולימוד ציוני דרך
בדרך אל העיר - מצפור שער הגיא
בהדרכת מרכז סיור ולימוד בשבילוד
פסח בעמק איילון - פארק קנדה
בהדרכת מדריכי אשכולות
רכס שיירות
בהדרכת בית ספר שדה שער הגיא
שביל הבארות - פארק בריטניה
בהדרכת מרכז סיור ולימוד הדרום
שפלת יהודה מעל ומתחת לאדמה
בהדרכת מדריכי אשכולות

צפון

מצד עתרת והירדן ההרי
בהדרכת מרכז סיור ולימוד אורות הגליל
התחדשות האביב בשוויצריה הקטנה
בהדרכת מרכז סיור ולימוד גליל
נופים ועצים מהאגדות בדרום הכרמל
בהדרכת מרכז סיור ולימוד בשבילינו
"אביב בהר הגלבוע" - הר ברקן
בהדרכת מרכז סיור ולימוד גלבוע מעיינות

אתרים נסתרים בעמק הירדן

בהדרכת מרכז סיור ולימוד קשת יהונתן

סובב הר גילון

בהדרכת מס'ול מורשת הגליל עליון

סובב פסגה הר מירון

בהדרכת מדריכי אשכולות

דרום

עוז מול עזה - נגב מערבי
בהדרכת מרכז סיור ולימוד חברון
הראשונים בנגב - רוחמה
בהדרכת מרכז סיור ולימוד בית מוריה
עמק הצמחים הנדירים - יער יתיר
בהדרכת מרכז סיור ולימוד סוסיא
יער המלאכים
בהדרכת מדריכי אשכולות
אביב ביער להב
בהדרכת מדריכי אשכולות

בעלות
10 שנה
למשתתף!

הפנינו אשפתי

במתחם בית ההארה | בשמורת עוז וגאון
בניצן | בגוש עציון

לפרטים והרשמה:
www.eshkolot-il.com
053-4683128 | 08-6630030

מידע על
מסלולים נגישים
באתר אשכולות

והם גם לא ערביסטים. אתן לך דוגמה שממחישה הכול: קחי למשל את מסמך חומת יריחו, שלאחר הטבח פורסם שהוצג לגורמי המודיעין לפני 7.10 והם התעלמו ממנו. מדובר במסמך שפירט את תוכנית החמאס להתקפה על ישראל. כערביסט, השאלה הראשונה ששאלתי כששמעתי על המסמך הייתה: מה השם של תוכנית החמאס בערבית? כשאמרו לי את השם נחרדתי!"

מה השם?
 "השם הוא 'אל-ועד אל-אח'ר', כלומר מלחמת יום הדין, גוג ומגוג. זה לקוח מהסורה ה'17 בקוראן, זו המלחמה שבה הורגים את היהודים ומנקים את הארץ מהם. אני הבנתי מיד במה מדובר, אבל בתוך השב"כ עד אחרי 7.10 אף אחד לא ידע שקוראים לתוכנית הזאת ועד אל-אח'ר ואף ערביסט לא נגע בתוכנית הזאת! ארגמן ובר התנתקו מהשטח עד כדי כך שהם אפילו לא ידעו את הדבר הקטן הזה! זה מראה כמה הם לא הבינו מי הוא החמאס ושהוא באמת מתכוון לדברים שהוא אומר".

הם זלזלו בחמאס?
"הם לא הבינו שחמאס יותר חזק מאיתנו
בהיבט אחד: הרפז האנושי העזתי שמקדש
את המוות. אנחנו מקדשים את החיים
ומנצחים אותם בזכות הערכים והרוח שלנו,
הרוח הישראלית. מכיוון שהם מקדשים את
המוות, לעם ישראל אין שום אפשרות אחרת
חוץ מהשמדת חמאס. מי שאומר שאי אפשר
להשמיד את חמאס הוא פחדן, רופס וחוזר
לתפיסות המטומטמות של הכלה ושל שקט
ייענה בשקט".

**"שליטה ביטחונית
ישראלית לנצח"**

דוד תומך בתוכנית טראמפ: "צריך לבטל את הפליטות ולהעביר אותם מפה. טראמפ הבין שכל עוד העזתים נמצאים שם, הבעיה לעולם לא תיפתר. אלה דורות על דורות של שונאי ישראל. מספר פעילי חמאס כרגע הוא אותו מספר שהיה לפני 7.10. הם מגייסים פעילים במהירות שיא כי כולם שם חמאס! למדינת ישראל יש כרגע שתי מטרות בנוגע לעזה: להחזיר את כל החטופים, ולנקות את עזה מכל מה שהוא חמאס. הרצועה צריכה להיות בשליטה ביטחונית ישראלית לנצח."

הוא כואב מאוד את נושא החטופים: "משפחות החטופים הן הדבר הכי חשוב במדינת ישראל. הן חייבות להילחם על השבת יקיריהן, וגם אני יצאתי להפגן איתן, אבל אני לא מבין איך בצורה נבזית מישוהו חיבר את ההפגנה של המשפחות להפגנה שבה קראו לא לפטר את רונן בר. הרי הוא אחד האשמים העיקריים בכך שהילדים שלהם חטופים!"

הכישלון של השב"כ ב־7.10 אוכל אותו
מבפנים: "השב"כ אינו רק ארגון מודיעיני
שמספק מידע. איש שב"כ הופך להיות איש
צבא ברגע שיש לו מידע על פיגוע, וצריך
למשוך את הצבא באזנויים כדי לסכל את
האיום. ברגע שיש לך מידע, תפקידך להעיר
את הצבא ולגרום לו להיות בשמיים ובארץ,
אבל באותו לילה השירות לא העיר את הצבא,
ואף דאג להוריד את הכוננות וגרם לצבא ללכת
לישון!"

הם לקחו סיכון עצום. מה ההיגיון בהחלטה להוריד את הכוננות בגלל הערכה כל כך רעועה? "דונ בר לקח סיכון בשם כל עם ישראל, ואני שואל - באיזו זכות? והתשובה היא שאני באמת לא יודע. קטונתי".

צילום: תומר נויברג פלאש 90

"מישהו חיבר בצורה נבזית את הפגנת משפחות החטופים להפגנה הזאת". ההפגנות נגד פיטורי ראש השב"כ רונן בר

"בתחילת המלחמה
 שאלתי מתי רונן בר
 הולך ואמרו לי
 'כשיתחילו לשחרר
 חטופים'. כשהתחילה
 הפעימה הראשונה
 אמרו לי 'בסוף
 התחקירים', ואז הבנתי
 מה שאמר לי חבר טוב
 שמכיר אותו היטב: הוא
 לעולם לא ילך! אני
 מכיר אותו. הוא ימשוך
 עד הסוף וינסה לשנות
 את הנרטיב ולקבוע
 שהוא לא אשם"

ואחריה בוז של בר, התעצמה הטכנולוגיה על חשבון היומינט. "האיזון בין שתי הזרועות חייב להישמר", הוא אומר. "ברגע שהפרת את האיזון וקידשת זרוע אחת על חשבון השנייה, פגעת בארגון. כאיש יומינט ומפעיל מרגלים היה לי מקור בכל שכונה, אנשים שהיו העיניים שלי. ידעתי על כל מריבה, כל גנבת רכב או סכסוך שכנים. ברגע שאתה מבטל את הגאוגרפיה ומחליט שהשב"כ כבר לא גאוגרפי אלא זירתי, אתה מחליש מאוד את היכולת של הארגון".

הוא מונה כשל נוסף בכהונתם של בר וארגמן: "שניהם לא עברו מסלול רגיל של ראש שירות: הם לא גדלו בשטח, לא היו רכזים, לא פיקדו על חטיבה ולא על מרחב,

התחקירים, וזו הבנתי מה שאמר לי חבר טוב שמכיר אותו היטב: הוא לעולם לא ילך! אני מכיר אותו. הוא ימשוך עד הסוף וינסה לשנות את הנרטיב ולקבוע שהוא לא אשם", דוד נאנח. "אבל הסיפור לעולם לא ישתנה, כי יש בו נהרות של דם. רונן בר הוא האשם העיקרי במחדל המודיעיני שהוביל למותם של 1,200 נרצחים, והעובדה שהוא נדבק לכיסא וגורר את השירות יחד איתו היא דבר נבזי ומאוד". דוד טוען כי קיים גם מרמור פנימי בתוך השירות בנוגע להתנהלות של בר: "אם הוא באמת דואג לארגון, הדבר הכי נכון הוא להניח את המפתחות וללכת".

יש הטוענים שהוא פוטר בשל החקירה שניהל בפרשת קטארגייט.

"אין שום השפעה של ראש השירות על הפרשה של קטארגייט", הוא קובע. "אלה סיפורי אלף לילה ולילה. גם אני בהתחלה פחדתי שימנו לו מחליף פוליטי, אבל התחלתי לברר וראיתי שכל המועמדים להחלפתו הם אנשים ישרים שאין להם שום קשר לפוליטיקה".

אתה סבור שבג"ץ יפסול את הפיטורים של בר?

"אני לא מאמין שבג"ץ יעז לכפות על ראש הממשלה ועל עם ישראל את המשך כהונתו של ראש השב"כ הכושל בהיסטוריה והאשם העיקרי במחדל המודיעיני".

אתה מתבטא בחריפות רבה.

”מתחקירי השב”כ עולה כי שני ראשי השב”כ האחרונים, נדב ארגמן ורון בר, שינו את השירות בצורה יהירה וטיפשית ועשו טעויות שלא ייעשו”. הוא אינו מדבר על התחקיר הקצר שפורסם לציבור, אלא על תחקיר מקיף שעשה אדם מתוך השירות ותחקיר נוסף שעשה באופן עצמאי גמלאי של השב”כ, שדוד מעיד כי הוא ”דמות מיתולוגית בשירות”.

"השב"כ הוא ארגון בעל שתי זרועות: זרוע טכנולוגית וזרוע היומינט, המקורות האנושיים". בתקופת הכהונה של ארגמן

לפיתחנו סדנה למקומות עבודה, שעוברים אצלנו הדרכה כדי לסייע לעובדים שלהם לחזור לעצמם. כמו כן, עשינו סדנאות לבנות זוג של לוחמים. אנחנו קוראים לכולם להגיע אלינו, כי עכשיו הוא הזמן הכי חשוב למניעה."

**"בר היה צריך להתפטר
ב-8.10"**

לאחרונה התראיין דוד בפודקאסט הפופולרי של גדי טאוב 'שומר סף' ודיבר איתו על כישלון השב"כ ב־7.10. "רונן בר הוא האשם העיקרי בכישלון המודיעיני של 7.10, וזה גם מה שהתחקירים של השב"כ אומרים. התחקיר של השב"כ נפתח במשפט אחד ומסתיים באותו משפט: 'לו השב"כ היה פועל אחרת, הטבח היה נמנע'. זו השורה היחידה שאני הייתי מוציא לציבור, כי זה כל הסיפור", הוא אומר.

דוד חשף כי בליל 7 באוקטובר הוצגו לראש השב"כ שלוש פרשנויות לסימנים ממקדימים שזוהו, ובהם הדלקת כרטיסי הסימנים בטלפונים של פעילי חמאס וירידת בכירי החמאס למנהרות. "הפרשנויות לסימנים הללו היו שמדובר בתרגיל של חמאס, או במתקפה ההשתלטות על יישוב, או במיס'קלולציה (פרשנות לא נכונה, ה"צ) של חמאס, שחושש ממתקפה של ישראל ונערך לקראתה. רונן כבר בחר באפשרות של מיס'קלולציה, ונתן הוראה להוריד את הכוננות בגזרה כדי לא להביא להסלמה מצד חמאס. הוא בחר להיערך לאפשרות הכי לא הגיונית ולפעול על פיה, וזה מה שהוביל לטבח. לכן הוא חייב להתפטר, והיה צריך לעשות את זה כבר ב־8 באוקטובר."

מדוע הוא מסרב לעשות זאת?
 "בתחילת המלחמה שאלתי מתי הוא הולך ואמרו לי 'כשיתחילו לשחרר חטופים'. כשהתחילה הפעימה הראשונה אמרו לי 'בסוף

שבוע הגבורה

סיורים עם אשכולות לקראת יום הזיכרון

מעיינות לזכרם

סיורים במעיינות לזכרם של הנופלים
יום שישי
כ"ז ניסן | 25.4 | 10:00-13:00

צפון

- עין דביר - היכן ישנם עוד אנשים... | מרכז סיור אורות הגליל
- רמות מנשה | מרכז סיור בשבילינו
- השביל הרטוב לזכר צביקה קפלן | מרכז סיור גלבע מעיינות
- המעיין בהר לזכר אשי נוביק | מרכז סיור קשת יהונתן
- בשביל החמישה | מרכז סיור גליל

מרכז

- הקשת אחרי המבול | מרכז סיור ציוני דרך
- עין ורדה לזכר איתי שטיינברגר | מרכז סיור בשבילוד
- מעיין רבדים לזכר אריאל אוחנה | מדריכי אשכולות

הרי ירושלים

- עין איתמר | מרכז סיור ראשית ירושלים
- גבורה, התיישבות ובטחון בגוש עציון | מדרשת חברון

בנימין ושומרון

- מערב בנימין - עינות ענר | מרכז סיור הרי גופנא
- עינות גידי ומצפה מוטי שמיר | מרכז סיור ולימוד שומרון

זוכרים את הנופלים מוקירים את החיים

סיורים מודרכים בעקבות הנופלים
ימים ראשון ושני
כ"ט-ל' ניסן | 27-28.4 | 17:30-20:30

צפון

- משואה לתקומה בזכרון יעקב | מרכז סיור בשבילינו
- לוחמים וחולמים בחדרה | מדריכי אשכולות
- "שביל המצפים" | מרכז סיור גלבע מעיינות
- קשת יהונתן לא נסוג לאחר | מרכז סיור קשת יהונתן

מרכז

- ציונות וגבורה במזכרת בתיה | מרכז סיור ציוני דרך
- מצפה הראל וגבעת רועי | מרכז סיור בשבילוד
- רכס שיירות | מדרשת הדרום

ירושלים

- לוחמים וחולמים בהר הזיתים | מרכז סיור עיר דוד
- בית העלמין הצבאי הר הרצל | מרכז סיור ראשית ירושלים

בנימין ושומרון

- בין נופים לזיכרון בהרי בית אל | מרכז סיור הרי גופנא
- גיבורי עלי - דור המכבים דור החלוצים | מרכז סיור שומרון

דרום

- מסע תקומה בעוטף | מרכז סיור ירוחם
- החלקה הצבאית בבאר טוביה | מדריכי אשכולות
- בית העלמין העתיק בחברון | מדרשת חברון
- עוז מול עזה | מדריכי אשכולות
- מסע העוז | מדרשת נצרים
- בארי הישנה | מרכז סיור בית מוריה

בואו להכיר את סיפורם של הגיבורים

בהרשמה מראש באתר אשכולות

www.eshkolot-il.com

לפרטים: 08-6630030 | 053-4683128

צילום: לירון מולדובן

התחלה// לפני 47 שנה, נולד וגדל בכפר סבא. רביעי מחמישה אחים.

אבא// הרב יהודה רוזנברג ז"ל, כיהן כראש אולפנת אמנה בכפר סבא. "אבא נפטר ממחלה בגיל 66 אבל הספיק הרבה מאוד בחייו. איש אמת, אדם שפיו וליבו שווים. איש חינוך במלוא מובן המילה. עד יומו האחרון שמר על קשר עם תלמידותיו ומשפחותיהן. דמות שהשפיעה על חיים של רבים כל כך וגם עליי".

אמא// יהודית, בת 80. "הייתה הרבה שנים מורה לספרות. אשת חסד גדולה ואשת אשכולות, בעלת ידע רחב. חינכה אותנו לחסד ואהבת תורה".

בית פתוח// "אבא היה מביא לסעודות שבת אנשים שלא היה להם איפה לאכול, כל מיני עיריית ונדכאים. אישה עיוורת או איש מבוגר על הספקטרום, גדלתי לתוך זה. וגם כשהייתה תלמידה מהאולפנה שלא יכלה לנסוע הביתה מכל מיני סיבות, היא התארחת אצלנו. כילד זה היה בעיניי מופת גדול לאהבת חסד. הבית שלי היה בשבילי בית המדרש הטוב ביותר שיש".

קנה לך חבר// למד במכינת כפר סבא, ובהמשך בישיבה התיכונית בשעלבים. "לצאת מהבית לפנימייה מאוד העצים ובנה אותי. הייתה חברות אמיצה בין החבר'ה, חברות שנמשכת עד היום".

צבא// למד בישיבת מרכז הרב במשך שלוש שנים ואז התגייס לחיל השריון. בהמשך שימש מפקד במכללה הקדם-צבאית אור עזיון, וסיים את שירותו ביחידת מורן של התותחנים.

מילואים// במשך 17 שנה שירת במילואים כמ"כ בחטיבה הדרומית עזה. "הייתי בשנים שלפני ההתנתקות בין חאן יונס לרפיח. אני זוכר את ההתיישבות היהודית בגוש כמקום פורח, שוקק חיים ומשגשג עם אנשים מופלאים וחוף ים נהדר".

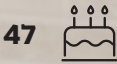
כנסת// שימש עוזר פרלמנטרי ויועץ תקשורת של חבר הכנסת והשר דאז אורי אריאל. "אורי איש ציבור מוזן נדיר, אדם מיוחד ואוהב הארץ ברמ"ח איבריו". זו הייתה תקופת המאבק נגד תוכנית ההתנתקות. "תקופה סוערת. אורי היה דומיננטי במאבק, ביקרנו הרבה בגוש, ישנו בשטח, לקחנו חלק במחאות נגד המהלך ועשינו כל מיני פעילויות, בדרכים שונות, כדי למנוע אותו".

הגירוש// "ביום הגירוש הייתי עם אורי בכפר דרום. עברנו בין הבתים לראות איך אפשר לעזור לאנשים. המראות היו קשים, של ילדים ומשפחות שנעקרים מבתיהם. זה היה שבר אדיר. היינו בעצמונה, שכבר הייתה כמעט שוממה, וילד קטן רץ לאורי וחיבק אותו. זו הייתה הפעם הראשונה שראיתי את אורי ממרר בבכי".

נלחמים בעזה// "אחרי ההתנתקות עשיתי מילואים בקו של חולית, ניר עוז, כרם שלום וכל האזור הזה במסגרת החטיבה הדרומית עזה. נלחמתי בעמוד ענן צוק איתן. בצוק איתן נעדרתי מהבית ל-35 ימי מילואים וזה היה נראה לנו שיא השיאים. לא שיערנו מה עוד מצפה לנו".

החצי השני// אורית (44), מנהלת מוצר בבנק הפועלים. "הכרנו בלימודי התואר השני בבר אילן ומאז אנחנו יחד. אני חב לה המון על כמעט חצי שנה רציפה של מילואים שהיא ניהלה את הכול, במקביל לעבודה שלה בבנק".

ברי (ברכיה) רוזנברג

47

נשוי לאורית, אב לחמישה

תושב מודיעין

מנכ"ל ארגון 'חיבורים בחקלאות', לשעבר מנהל הרגולציה והמדיניות הציבורית של בנק לאומי

הבחירה// לאחר שנים במגזר הציבורי והעסקי בחר להתחיל פרק חדש בחייו כמנכ"ל ארגון 'חיבורים בחקלאות'. "החלטתי שאני מחפש משהו שקשור לשיקום, צמיחה וחיבור לאדמה". כשפנו אליו מארגון 'חיבורים בחקלאות' - נענה מיד בחיוב.

חיבורים בחקלאות// "מדובר בארגון שהיה קיים לפני 7 באוקטובר, אבל מאז המלחמה הפך לרלוונטי אפילו יותר. הוא הוקם כדי לתת מענה למצוקת החקלאים בארץ ולפיתוח ענף החקלאות בישראל. בעצם אנחנו עוסקים בבניין הארץ, בשיקום היישובים בעוטף ישראל וחיבור לאדמה. אנחנו מאמינים שזו המשימה של הדור, לקחת חלק ואחריות במעשה הצינוי ובתקומת ישראל, לא פחות".

מתנדבים// במסגרת הארגון חיברו עד היום עשרות אלפי מתנדבים למאות משקים חקלאיים בכל רחבי הארץ, ובהם גם כ-60 מוסדות חינוך שמשלבים יום התנדבות חקלאית מדי שבוע. "אנחנו מסייעים למאות משקים חקלאיים בארץ בעזרת אלפי מתנדבים שבאים, מפשילים שרוולים ועובדים. הייחודיות שלנו היא בקשר האישי גם מול החקלאים וביכולת להבין את הצרכים של כל חקלאי".

עבודת כפיים// "יש לנו תוכנית התנדבותית בחקלאות בבתי ספר, ישיבות ואולפנות, דתיים וחילוניים, והפידבקים הם מדהימים. אנחנו מוציאים תלמידים מתוך הכיתות לעבודת אדמה. בגשם ובשמש הם דורכים בבוץ, עוררים, קוטפים פירות מהעץ. במלחמה הנוער התגלה במלוא עוצמתו, ואתה רואה את העוצמה הזאת

נחל עוז// התחיל את הקו בויקים ובהמשך קיבל פיקוד על קיבוץ נחל עוז. "שם בפעם הראשונה נחשפתי לגודל הזוועה. ראיתי בתים שרופים וחרבים, קיבוץ נטוש כמעט לגמרי, חוץ מכמה בודדים. זו הייתה תקופה מתוחה עם הרבה הקפצות, אזעקות ונפילות. אני נמצא שם ארבעה חודשים ופוגש חברי קיבוץ מעטים שחזרו. נוצר בינינו קשר חזק וטוב. באחד הימים ביקשו מתנדבים לסריקת גופות בכפר עזה, זה היה חצי שנה אחרי השבעה באוקטובר. זו הייתה החשיפה הכי קשה בשבילי לחורבן. חוויה מטלטלת".

המכנה// "אחרי כ-200 ימי מילואים אתה אומר לעצמך: איך אני יכול לחזור למקום הנוח הזה בבנק? אני חייב לעסוק בחיי עולם ולא בחיי שעה. זה תהליך שעברתי עם עצמי ועם המשפחה. הרגשתי שאני לא מסוגל לחזור. אומנם השכר היה מצוין, והיו בונוסים ותנאים מעולים, אבל הרגשתי שזה לא מה שהקדוש ברוך הוא דורש ממני בעת הזאת ושהדברים שאעסוק בהם חייבים להתכתב עם צורכי הדור. זה בער בי".

צו השעה// באחד מימי המילואים שמר בעמדה הצבאית כשראה מולו טרקטור שחורש את השדות שמתחתיו. זה היה רגע מכונן שבו החליט לעשות את השינוי בחייו. "ישבתי בעמדה מול סג'עיה, המחשבות רצות, וראיתי מולי טרקטור חורש בשדות ועובד במרץ. זה היה רגע מכונן שאתה אומר לעצמך: חקלאות והתיישבות הם צו השעה". כך בשלה בליבו ההחלטה לסיים את תפקידו בבנק, כשהיעד החדש הוא הקמת מיום חברתי-צינוי בעוטף ישראל.

במגרש הביתי

למה ה'ו"צ
קם בשש בבוקר, משתדל ללמוד משהו לפני שמתחילים את היום, סנדוויצ'ים לילדים, תפילה ונסיעה למשרד או לפגישות. במסגרת העבודה נוסע הרבה לצפון ולעוטף עזה. יום בשבוע משתדל לעבוד מהבית ולהיות עם הילדים.

השבת שלי
"עוצרים, חושבים, נחים, לומדים. הרבה משפחה ובלי מסכים. מעין עולם הבא."

פלייליסט
מישי ריבו ומרדכי בן דוד, ועד coldplay ומוזיקת קאנטרי.

צאיות לופת
"אציין שניים שמהווים בשבילי השראה באופן מיוחד. אמיר זיני, אביו של גיראל זיני הי"ד שנרצח ב-7 באוקטובר בביתו בכפר עזה; וצוף אשחר, אלמנתו של נערן אשחר הי"ד, שנהרג בצפון בתחילת המלחמה. שני אנשים מלאי תעצומות חיים ואופטימיות שנותנים כוח לכולנו."

לשאלה
"שנבנה קומה חדשה של האומה, חזקה ומאוחדת יותר."

לפחית איתי
"אנשים שמוכנים לשרוף אסמים."

כשלא היה צול
"מרגיש שיש לי עוד הרבה מה לתת ולעשות. עברתי לא מזמן מהעולם העסקי לעולם החברתי-אזרחי. מקווה לעשות טוב."

גם ברצון שלו להתחבר לערכים האלה. בעידן הסמארטפונים, לצאת לשטח ולעבוד בעשר אצבעות זה מחבר לשורשים ולהאבת הארץ."

עם הפנים קדימה // אנחנו פועלים להכנסת חדשנות וטכנולוגיות מתקדמות לחקלאות ומעניקים ליווי עסקי מקצועי לחקלאים. יחד עם בנק עוגן, בנק חברתי, אנחנו מעמידים אשראי ללא מטרות רווח למשקים שצריכים סיוע, לצד ליווי של מנטורים. בסוף משק חקלאי זה עסק וצריך ללמוד איך לנהל אותו."

גרעין נח"ל // בארגון פועלים בימים אלה להקמת ארבעה גרעיני נח"ל: ביישוב דקל בעוטף עזה, בבאר מילכה הסמוך לגבול מצרים, בבקעה, וגרעין נוסף ביישוב דובב שבמרום גליל, סמוך לגבול לבנון. "זו משימה חלוצית ממדרגה ראשונה. חברנו לאגף ההגשמה בתנועת בני עקיבא והקמנו מסלול ייחודי של שנת משימה חקלאית עם מעטפת תורנית. אנחנו מגייסים שמיניסטים שרוצים להיות חלק מהמעשה הציוני. יש כאן אירוע אסטרטגי ממדרגה ראשונה."

ידיים עובדות // בארגון ישנן גם קבוצות משימה חקלאיות. "חברה בשנות העשרים לחייהם שרוצים לתרום לקהילה, באים לעבוד בחקלאות ונותנים במקביל גם שעות עבודה בקהילה, בעיקר בחינוך הבלתי פורמלי. הם עובדים לתקופה, מרוויחים שכר ועובדים בעשייה משמעותית, מתוך תקווה שבבוא היום אפילו יחליטו להשתקע במקום."

בס"ד

נועל'ה בשרון

כשאוכל ואהבה נפגשים עם הציונות הדתית

נועל'ה מתחם האירועים של הציונות הדתית

ארועים עד 800 איש

ביחד נשמח. ביחד ננצח!

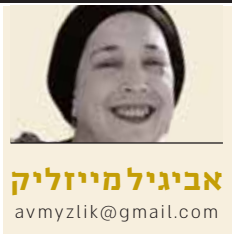
מהרו לסגור!
תאריכים אחרונים לחודשים סיון ותמוז
נועל'ה הבית של הציונות הדתית

1000 חוות דעת לא טועות

משעול גיל 1 כפר סבא
להזמנות: יורם 054-7009111

חפשו בפייסבוק נועל'ה אירועי בוטיק בשרון
Noale-events.co.il

אתגר שבת-חג: המדריך המלא

לכל השואלות איך לצלוח את הבישולים לשבת ולחג בתוך קלחת הניקיונות, אני מגישה לכן את הטיפים שלי לבישול מהיר וחסכוני בעבודה, בלי להתפשר על הטעם

להשחמה מלאה. לגבי הסלטים, אני מציעה להכין כמות גדולה של סלטים למריחה כמו מטבוחה, חצילים, גוואקמולי, סלק, ביצים שיספיקו לכל הסעודות. לגבי שאר הסלטים - הם יכולים להיות סלטים חיים שמכינים בזריזות, אפילו בשבת עצמה ובלייל הסדר: כרוב, חסה, עגבניות פרוסות, גזר שרק מגררים אותו מראש ומתבלים ברגע, סלט מלפפונים וכדומה.

ומה לקינוח? שוב אני מכינה משהו קל ומהיר: אני לוקחת עוגיות של פסח או קצפיות ומפוררת אותן על תבנית בינונית. ממיסה על האש 2 חבילות שוקולד מריר עם רבע כוס שמן אגוזים. מקציפה 4 ביצים שלמות במשך כ-8 דקות עד לקבלת קצף בהיר ותפוח. מוסיפה בורס דק לקצף תוך כדי הקצפה את השוקולד המומס וכף נס קפה. אם רוצים שזה יהיה עוד יותר עשיר, אפשר להוסיף קצפת פרווה. כעת משטחים את השוקולד על שכבת העוגיות המפוררות. לבסוף אני לוקחת פרוסות שקדים, מקפיצה אותן קלות במחבת יחד עם 2 כפות אבקת סוכר, עד שיזהיבו מעט, מצננת ומפוררת על השוקולד, מקפיאה את הכול וזה הקינוח שלי.

מקווה שיהיה פסח כשר ושמח לכולנו והכנות קלות ונעימות. ●

אפשר להוסיף לתבנית הזאת גם קוביות של תפוחי אדמה שבושלו קלות, והנה כבר יש תוספת. את צלי הבקר שהצטנן אני פורסת לפרוסות ושמה אותו ברוטב עם בצל מטוגן, יין אדום יבש, סילאן, פרוסות ושום ומלח ופלפל שחור גרוס. אני מוסיפה ממי המרק עד גובה הבשר ומבשלת מכוסה על אש נמוכה כשעה. והנה הכנו במכה אחת את המרק ואת המנות העיקריות לליל הסדר ולשבת.

ניוקי בטעם של פסח

בתור מנה שנייה לחג הפסח, אני מכינה קציצות בשר ברוטב עגבניות (כמו למשל המתכון שהבאתי כאן לפני שבוע), שאני מגישה עם ניוקי. קל כל כך להכין את הניוקי, פשוט עם קמח תפוחי אדמה במקום קמח רגיל, וזה קליל ומהיר ומאוד כיפי אחרי האוכל הכבד. עוד תוספת שאני מכינה בקלות ומלווה אותנו לכל אורך החג היא קוגל תפוחי אדמה: כ-12 תפוחי אדמה לבנים קלופים ומגוררים עם כל הנוזלים שלהם, 8 ביצים, חצי כוס שמן אגוזים, 3 שיני שום מגוררות, מלח ופלפל. מערבבים את הכול ושמים ב-4 תבניות אינגליש קייק, אופים בתנור בחום של 180 מעלות כ-40 דקות או עד

השנה יוצא לנו פסח קצת מאתגר, והמון נשים שואלות אותי איך להתארגן ליומיים של חג ושבת, במיוחד כשיש כל כך הרבה ניקיונות לעשות. אז הנה כמה טיפים לבישולים שאני עושה כדי להקל על עצמי, בתקווה שזה יעזור גם לכן.

העוזר הראשון שלי הוא המרק. לליל הסדר אנחנו מגישים בכל שנה מרק עוף גדול, עשיר וריחני, בתוספת אטריות בלינצ'ס תפוחי אדמה. את סיר המרק אני מציעה להכין כבר ביום רביעי ולבשל בתוכו במשך שעה כרעיים של עוף ונתח גדול שלם של צלי כתר. לאחר שעה מוציאים את העופות והבשר ומצננים אותם. המרק ממשיך להתבשל וכבר יש לו טעם נהדר ועשיר מהעוף והבשר שהתבשלו בו. אני רק משאירה בתוכו כנפיים שבהן אשתמש לקערות הסדר.

לאחר שהעוף הצטנן, אני לוקחת שתיים-שלוש מצקות של נוזל מהמרק, מוסיפה לו 2 כפות שמן זית, 2-3 כפות גדושות של פפריקה מתוקה ועוד קצת מלח ופלפל ומערבבת. אני מסדרת את העופות בתבנית התנור ויוצקת עליהם את הרוטב האדום שהכנתי, אפשר לפזר על הכול גם קצת סילאן או דבש, ואופה כחצי שעה בחום של 200 מעלות. מתקבלים עופות עסיסיים ועשירים שאותם אני מגישה כמנה עיקרית בשבת.

אוצת קוקוס וקרם שוקולד

10 מנות

10 דקות הכנה

דרגת קושי קלה

את העוגה האווירית והנהדרת הזאת ממלאים בקרם שוקולד עשיר והיא כל כך ריחנית וטעימה, בעיניי ממש מזקקת את טעמי הפסח הנפלאים. אם אינכם אוהבים קוקוס, אפשר להחליף אותו בשקדים טחונים.

לצוה:	לקרם השוקולד:
• 5 ביצים	• 100 גרם שוקולד מריר, שבור
• כוס סוכר	• לקוביות
• כוס קוקוס	• 2 כפות יין
• חצי כוס קמח תפוחי אדמה	• 2 כפות שמן אגוזים
• 3 כפות שמן	• 2 כפות סוכר
	• כפית תמצית וניל

מכינים את העוגה: מחממים תנור לחום של 180 מעלות. משמנים תבנית עגולה בקוטר 24 סנטימטרים או תבנית בינונית. מקציפים את הביצים השלמות יחד עם הסוכר במשך 10 דקות, או עד שמתקבל קצף בהיר, תפוח מאוד ויציב. מעבירים את הקצף לקערה ומוסיפים את הקוקוס, קמח תפוחי האדמה והשמן. מערבבים בעדינות בתנועות עטיפה, עד לקבלת תערובת אחידה. מעבירים את תערובת העוגה לתבנית המשומנת ואופים כ-35 דקות, או עד שהעוגה זהובה וקיסם שנעץ בה יוצא יבש. מוציאים ומצננים מעט (ייתכן שהעוגה תקרוס פנימה מעט, זה בסדר גמור).

פורסים את השכבה הראשונה של העוגה ומיישרים אותה כך שתתקבל צורה עגולה לחלוטין. שומרים בצד את פרוסת העוגה שהסרנו.

מכינים את הקרם: מחממים את כל חומרי הקרם בסיר קטן ומערבבים עד לקבלת קרם אחיד. מורחים את הקרם על חלקה העליון של העוגה. מפוררים את פרוסת העוגה ששמרנו לפירורים קטנים ומפזרים אותם מעל העוגה בצורה נאה.

LordKitsch
לורד קיטש

New
Collection

Spring
Summer
2025

חג אביב
שמח

ירושלים: קניון רמות | קניון ירושלים מלחה | יפו 42 **OUTLET** | המלך ג'ורג' 1 | כנפי נשרים 3, גבעת שאול **OUTLET** | קניון הדר – יפו 44 | **מודיעין**
קניון מודיעין עזריאלי | **רחובות:** קניון לב רחובות | **אשדוד:** קניון הסיטי | **אשקלון:** קניון הגירון | **כפר סבא:** קניון ערים | **חיפה:** קניון סינימול
לב המפרץ | **קרית אתא:** קניון עזריאלי | **טבריה:** קניון ביג פאשן | **מעלות:** צים סנטר | **נהריה:** עופר נהריה | **ירכא:** ביג ירכא | **גבעת שמואל**
קניון לב הגבעה | **עפולה:** שד' ארלוזורוב 17 | **אור יהודה:** קניון קנאור **OUTLET** | **ראשל"צ:** קניון הזהב | **באר שבע:** קניון הנגב | גרנד קניון |
נתיבות: גלובוס סנטר | **אילת:** ביג | **פתח תקווה:** קניון אבנת | חובבי ציון 6, קניון סירקין | **נתניה:** קניון עיר ימים המחודש | קניון השרון | **אור**
עקיבא: קניון אורות | **חדרה:** קניון לב חדרה | **בת ים:** קניון בת ים | **קרית גת:** קניון לב העיר | **בית שמש:** מתחם ביג | **נצרת עלית:** קניון וואו מבנה

שירות לקוחות 052-5257262

לעמוד הפיסבוק שלנו בקרו אותנו באתר שלנו www.lordkitsch.co.il

עכשיו זה ברור: ישראלים נהנים יותר לחגוג את חג הפסח בבית צמוד קרקע!

האווירה המושלמת לליל סדר חגיגי - איך דבר שמשדרג את ליל הסדר יותר מאשר שולחן חג המעוצב ברקע נוף הגינה הירוק, תאורה רכה ורוח אביבית נעימה. השילוב בין חג האביב לבין אירוח תחת השמיים יוצר אווירה קסומה מיוחדת, צימה את חווית החג.

אירוח גמיש ומהנה לכל המשפחה - גינה רחבת ידיים מאפשרת לילדים להשתחרר וליהנות מהחג בדרך שלהם. בעוד המבוגרים מתענגים על הסעודה וההגדה, הילדים יכולים לשחק בחצר, להשתתף במשחקי חיפוש האפיקומן או ליהנות מפעילויות חגיגיות באוויר הפתוח.

חגיגה רגועה יותר בסופו של דבר - אירוח בגינה מאפשר חוויית חג חופשית ונינוחה יותר גם בסוגיית הניקיון.

אנחנו פחות מודאגים מכל פרטור שנופל בגינה והניקיון פשוט ממהיר יותר.

השנה, קחו את חג הפסח צעד אחד קדימה והעבירו את החגיגות לגינה עם האנשים

חג הפסח הוא אחד הרגעים המיוחדים בשנה, שבו משפחות ישראליות מתכנסות יחד לחגוג את חג החירות. בעוד שרבים עורכים את ליל הסדר סביב שולחן אוכל מסורתי בבית, יותר ויותר משפחות מגלות את היתרונות שבאירוח בחצר הפרטית או בגינה רחבת ידיים. לאירוח תחת כיפת השמיים יש קסם מיוחד, שטבעית, חגיגת חג הפסח.

צמוד להתחלות חדשות

בצמודי הקרקע בטנא עומרים

החל מ- 2,190,000 ₪

20 דק
מבאר שבע

הריזהב
tene.hzahav.com 076-599-7811

בתיים צמודי קרקע | 2 גינות בכל בית | קהילה ישראלית מעורבת

מימון המשכנתאות באמצעות לאומי למשכנתאות

פרסום זה אינו מהווה הצעה ו/או התחייבות להעמדת אשראי. העמדת ההלוואה כפופה לקריטריונים הנהוגים בבנק, לשיקול דעתו ובהתאם להוראות הרגולציה. אי עמידה בפרעון ההלוואה עלול לגרום חיוב בריבית פיגורים והליכי הוצאה לפועל.

טנא עומרים, ישוב כפרי מושלם המציע מגוון בתים צמודי קרקע למשפחות שמחפשות את השקט, השלווה ביחד עם קהילה ומשפחה אותם תוכלו לארח בגינה רחבת ידיים.

האידיאלי לאירוח מספר רב של אורחים בנוחות. אין צורך להצטופף סביב שולחן אחד קטן או להוסיף עוד ועוד כסאות, תחת כיפת השמיים יש מקום לכולם, והאירוח הופך לחוויה נעימה יותר, ללא תחושת עומס.